

gaṇa शौण्डादि zu P. 2, 1, 40. — 2) adj. subst. (schlau im Spiele) Glücks-
spiele spielend, Würfeler u. s. w. AK. 2, 10, 44. H. 485. °मण्डल Jāgñ.
2, 201. (प्रध्यायतः) धूर्तानिव महाधूर्तैर्देवनेन पराजितान् R. 5, 13, 21. अन्त°
AK. 2, 10, 44. H. 485. MBh. 4, 604. शलाक° 5, 1225. — 3) m. Stechapfel
(vgl. कितव, क्रूरधूर्त) AK. 2, 4, 2, 58. H. an. MED. — 4) m. ein best. Par-
fum (vgl. चोरक) Rāgān. im ÇKDr. — 5) f. आ ein Art Nachtschatten
Nigh. Pa. — 6) n. a) Eisenrost H. 1038. — b) eine Art Salz (खण्डलव-
ण) H. an. MED. — Vgl. नेमधूर्त.

धूर्तक (von धूर्त) 1) adj. subst. schlaue, Schlaupf, Betrüger: स्त्री°
MBh. 5, 1519. आस्थानी° Prabh. 102, 10. — 2) m. Schakal Çabdar. im
ÇKDr.; vgl. मृग° und die Stelle aus Pañkāt. III, 73 u. धूर्त 1. — 3) m.
N. pr. eines Nāga MBh. 1, 2154.

धूर्तकितव (धूर्त + कि°) m. Glücksspieler, Würfeler u. s. w. Jāgñ.
2, 199.

धूर्तकृत् (धूर्त + कृत्) m. = धूर्त Stechapfel Çabdar. im ÇKDr.

धूर्तचरित (धूर्त + च°) n. die Thaten der Schelme, Titel eines Wer-
kes Śān. D. 200, 10.

धूर्तजन्तु (धूर्त + जन्तु) m. das schlaue Geschöpf, der Mensch Çabdar.
im ÇKDr.

धूर्तता (von धूर्त) f. Schlaueheit, Verschlagenheit: नारीजने BHART. 2,
19. Kām. Nitis. 13, 43. Amar. 70.

धूर्तनर्तक (धूर्त + न°) n. die Schelme als Schauspieler, Titel eines
Lustspiels von Sāmarāga, Verz. d. Oxf. H. No. 274. fg. Wilson, Th.
of the H. II, 407.

धूर्तमानुषा (धूर्त + मानुष) f. N. einer Pflanze (रास्त्रा) Çabdar. im ÇKDr.

धूर्तरचना (धूर्त + र°) f. ein schlaue Anschlag, Schelmerei: ध्रुवं धूर्त-
रचनयं कृतानया KATHAS. 13, 136.

धूर्तसमागम (धूर्त + स°) n. die Zusammenkunft der Schelme, Titel
eines Lustspiels, herausgegeben von Lassen in seiner Anthologie,
DHŪRTAS. 68, 16. 96, 14. Verz. d. Oxf. H. No. 281.

धूर्तस्वामिन् (धूर्त + स्वा°) m. N. pr. eines Erklärers des Āpastamba
Ind. St. 1, 184, N. MÜLLER, SL. 380, N. 2. COLEBR. Misc. Ess. II, 49.

धूर्तै (von धूर्त oder धूर) f. angethanes Uebel, Beschädigung RV. 4,
18, 3. 36, 15. स नेत्रास्ते वरुणस्य धूर्तैः 128, 7. पाहि धूर्तररुषो अघायोः
7, 1, 13. 94, 8. 8, 27, 15. 48, 3 (vgl. GAUDAP. zu ŚĀMKEJAK. 2), 45, 9.

धूर्तिल s. अन्त°.

धूर्धर (धूर + धर) m. = धूरधर Rāmān. zu AK. 2, 9, 65. ÇKDr. fälsch-
lich धूर्धर Nigh. Pa.

धूर्पति (धूर + पति) m. = धूरपति gaṇa अक्रादि zu P. 2, 2, 70, Vārtt. 2.

धूर्प falsche Form für धूर्य.

धूर्व (धूर्व), धूर्वति P. 8, 2, 78. beugen, zu Fall bringen; beschädigen
überh. Naigh. 2, 19. Nir. 3, 9. Dhātup. 13, 64. सत्यं धूर्वत्तमचित् न्यौष RV.
10, 87, 12. अघूर्धत स्वयमेते वचोभिर्भक्ष्यते वृजिनानि ब्रुवतः 5, 12, 5. न यं
धूर्वत्ति धूर्तयः 8, 43, 9. देवास्तं सर्वं धूर्वत्तु 6, 73, 19. VS. 1, 8. Çat. Br. 1,
1, 2, 11. अघूर्वत्ति 7, 4, 2, 12. Shady. Br. 2, 3. धूर्वितुम् Çat. Br. 1, 4, 4, 40.
(लवंगमाः) अघूर्वन्धूरैर्भक्षम् BHATT. 17, 13. — Vgl. धूर, कूर. — desid.:
यत्सख्यं दुधूर्वति AV. 20, 128, 2. दुधूर्वत्त, दुधूर्वा चक्रः Çat. Br. 1, 4, 4, 40.

धूर्वन (von धूर्व) n. das Fällen: या तै रीमान्यायुधा तिग्मनि सन्ति धूर्वणे
III. Theil.

RV. 9, 61, 30.

धूर्वत् (von धूर) adj. P. 8, 2, 15, Sch.

धूर्वरु (धूर + वरु) adj. eine Last ziehend; m. Zugthier AK. 2, 9, 65
(COLEBR. und LOIS. fälschlich धूर्वरु). H. 1263. MED. r. 272.

धूर्वा f. = हर्वा Çat. Br. 7, 4, 2, 12.

धूर्वी f. = धूर H. 737.

धूर्वाणरु (धूर + वा°) = धूर्वरु Pañkāt. ed. orn. 4, 7, wo fälschlich
धूर्वाणरौ gedruckt ist.

धूर्षद (धूर + सद्) adj. unter dem Joch stehend d. h. die Last (des
Wagens) ziehend; bildlich für bewegend, fördernd: ऋतस्य धूर्षदमग्निम्
RV. 1, 143, 7 (vgl. TBr. 1, 2, 4, 12, wo धूरषदम् geschrieben wird). युतं
हेतारं वृत्तेषु धूर्षदम् 2, 2, 1. ऋजिप्यातो न वयुनेषु धूर्षदः 34, 4. etwa auf
dem Joch ruhend: तिष्ठन्नयं न धूर्षदे वनर्षदम् 10, 132, 7.

धूर्षाह (धूर + साह) VS. Prāt. 3, 40. 121. adj. das Joch tragend: उन्मै
धूर्षाहो VS. 4, 33.

धूलक n. Gift Çabdar. im ÇKDr.

धूलि f. Siddh. K. 247, b, ult. Staub AK. 2, 8, 2, 66. Varāh. Brh. S. 103,
13. KATHAS. 21, 29. SOM. NAL. 85. Pañkāt. 215, 2. Rāgā-Tar. 2, 88. Bhāg.
P. 3, 14, 24. °पल्ल Staubwolke KULL. zu M. 4, 102. Auch धूलि f. H. 970.
GAUDAP. zu ŚĀMKEJAK. 38. °वर्ष KULL. zu M. 4, 115. Viell. verwandt mit
धूप und धूम. — Vgl. गन्धधूलि, गो°, उद्दूलप्. Wilson giebt angeblich
nach MED. dem Worte धूलि noch die Bed. Zahl (in der ersten Aus-
gabe dahinter ein Fragezeichen). धूलि nach dem gaṇa ऊर्पादि zu P.
1, 4, 61 mit कूर u. s. w. verbunden.

धूलिका (von धूलि) f. Nebel Çabdar. im ÇKDr. KULL. zu M. 4, 113.

धूलिकुटिम (धूलि + कु°) n. Erdwall Çabdārthak. bei Wils.

धूलिकेदार (धूलि + के°) m. dass. Trik. 3, 2, 9.

धूलिगुच्छक (धूलि + गु°) m. wohlriechendes Pulver Trik. 2, 6, 44.

धूलिधन (धूलि + धन) m. Wind (den Staub zum Abzeichen habend)
Trik. 1, 1, 76.

धूलिपुष्पिका (धूलि + पुष्प) f. Pandanus odoratissimus (केतकी) Rā-
gān. im ÇKDr.

धूलिकदम्ब (धूलि + क°) m. 1) Dalbergia ougeinensis Roxb. (तिनिश)
H. an. 5, 35. MED. b. 17. — 2) eine Kadamba-Art, = नीप H. an. MED.
verschieden von नीप H. 1138, Sch. — 3) Capparis trifoliata Roxb.
(वरुणा) H. an. MED.

धूष्, धूष्, धूस्, धूष्पति u. s. w. schön machen Dhātup. 32, 97.

धूसर (von धूस्; vgl. धूसिर) Unādis. 3, 73. P. 8, 3, 59, Vārtt. 1. 1) adj.
f. आ (bestaubt) staubfarbig, grau AK. 1, 1, 4, 23. H. 1393. an. 3, 566. MED.
r. 171. Sufr. 2, 335, 20. शशी दिवसधूसरः BHART. 2, 46. रत्नो° Ragh. 5,
42. 16, 17. KUMĀRAS. 4, 4. 46. 3, 55. Varāh. Brh. S. 53, 13. 44. Ind. St. 2,
288. °तामवपुः KATHAS. 2, 51. धूसराङ्ग 14, 39. 21, 40. 73. Rāgā-Tar. 2,
88. Schol. zu KĪTJ. Çr. 15, 9, 6. 19, 3, 2. fälschlich धूष् H. 81, 15. अ-
तिधूसर H. 1327. परि° Ragh. 11, 60. हराध° KATHAS. 2, 33. nom. abstr.
धूषरत्न n. DHŪRTAS. 72, 11. AUFRECHT betont das Wort auf der letzten
Silbe; das Suffix heisst aber सरन् und ist in diesem Falle कित्, so dass
der Ton auf die erste Silbe zu setzen wäre, wenn nicht eben aus dem
Vorangehendem auch noch चित् zu ergänzen ist. Im Vārtt. zu P. 8,